

DEPUTAT ÎN PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

MD-2073, Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfint 105

www.parlament.md

14 mai 2013

VM nr. 155

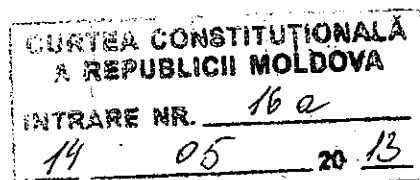
Curtea Constituțională a Republicii Moldova

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău, MD 2004,

SESIZARE

prezentată în conformitate cu art. 25 lit. g) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin. (1) lit. g) și 39 din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16 iunie 1995

[Handwritten signatures] Autori:
[Signature] N. Munteanu

I. AUTORII SESIZĂRII

1. Deputați în Parlament: GHIMPU Mihai, MUNTEANU Valeriu
2. Adresa: bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr.162, MD-2004, mun. Chișinău
3. tel. 022 268 420, 079523345

II. OBIECTUL SESIZĂRII

1. La 3 mai 2013 Parlamentul a adoptat Legea nr. 110 pentru modificarea articolului 27¹ din Legea nr. 64-XII din 31 mai 1990 cu privire la Guvern.

Astfel, în redacția nouă a art. 27¹ votat de Parlament, Prim-ministrul interimar va avea aceleași atribuții ca și Prim-ministrul titular, cu excepția adoptării hotărârii privind demisia Guvernului sau Prim-ministrului, formării și propunerii componenței Guvernului.

Menționăm că anterior, ministrul care îndeplinea temporar funcțiile Prim-ministrului era limitat și în dreptul de:

- înaintare a propunerilor privind numirea în funcție și eliberarea din funcție a miniștrilor;
- numire în funcție și eliberare din funcție a conducătorilor organelor și instituțiilor din subordinea Guvernului.

2. Tot la 3 mai 2013 Parlamentul a adoptat și Legea nr. 107 privind modificarea și completarea Legii nr. 64-XII din 31 mai 1990 cu privire la Guvern.

Astfel, prin această lege, în Legea cu privire la Guvern a fost introdus un nou art. 7¹ privind atribuțiile Guvernului în exercițiu (demisionat).

Prin acest articol s-a stabilit că, în cazul exprimării votului de neîncredere de către Parlament, al demisiei Prim-ministrului sau în cazul alegerilor unui nou Parlament, Guvernul în exercițiu (demisionat) îndeplinește numai funcțiile de administrare a treburilor publice, până la depunerea jurământului de către membrii noului Guvern.

Totodată au fost stabilite principalele împuterniciri ale Guvernului în exercițiu (demisionat) printre care următoarele împuterniciri care ridică semne mari de întrebare:

- Realizarea programelor de dezvoltare economică și socială a țării;

- Propune Parlamentului inițiative legislative pentru realizarea obligațiilor ce rezultă din conținutul legilor și dispozițiilor finale ale acestora;
- Poate semna acorduri internaționale etc.

CADRUL NORMATIV PERTINENT

1. Constituția Republicii Moldova

Articolul 1 Statul Republica Moldova

(1) Republica Moldova este un stat suveran și independent, unitar și indivizibil.

(3) Republica Moldova este un **stat de drept**, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Articolul 2 Suveranitatea și puterea de stat

(1) Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție.

(2) Nici o persoană particulară, nici o parte din popor, nici un grup social, nici un partid politic sau o altă formațiune obștească nu poate exercita puterea de stat în nume propriu. Uzurparea puterii de stat constituie cea mai gravă crimă împotriva poporului.

Articolul 5 Democrația și pluralismul politic

(1) Democrația în Republica Moldova se exercită în condițiile pluralismului politic, care este incompatibil cu dictatura și cu totalitarismul.

(2) Nici o ideologie nu poate fi instituită ca ideologie oficială a statului.

Articolul 7 Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 97

Structura

Guvernul este alcătuit din Prim-ministru, prim-viceprim-ministru, viceprim-miniștri, miniștri și alți membri stabiliți prin lege organică.

Articolul 98

Învestitura

- (1) După consultarea fracțiunilor parlamentare, Președintele Republicii Moldova desemnează un candidat pentru funcția de Prim-ministru.
- (2) Candidatul pentru funcția de Prim-ministru va cere, în termen de 15 zile de la desemnare, votul de încredere al Parlamentului asupra programului de activitate și a întregii liste a Guvernului.
- (3) Programul de activitate și lista Guvernului se dezbat în ședința Parlamentului. Acesta acordă încredere Guvernului cu votul majorității deputaților aleși.
- (4) În baza votului de încredere acordat de Parlament, Președintele Republicii Moldova numește Guvernul.
- (5) Guvernul își exercită atribuțiile din ziua depunerii jurământului de către membrii lui în fața Președintelui Republicii Moldova.
- (6) În caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a funcției, Președintele Republicii Moldova revocă și numește, la propunerea Prim-ministrului, pe unii membri ai Guvernului.

Articolul 101

Prim-ministrul

(1) Prim-ministrul conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, respectând atribuțiile ce le revin.

(2) În cazul imposibilității Prim-ministrului de a-și exercita atribuțiile sau în cazul decesului acestuia, Președintele Republicii Moldova va desemna un alt membru al Guvernului ca Prim-ministru interimar până la formarea noului Guvern.

Interimatul pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor încetează dacă Prim-ministrul își reia activitatea în Guvern.

(3) În cazul demisiei Prim-ministrului, demisionează întregul Guvern.

Articolul 103

Încetarea mandatului

(1) Guvernul își exercită mandatul până la data validării alegerilor pentru un nou Parlament.

(2) Guvernul, în cazul exprimării votului de neîncredere de către Parlament, al demisiei Prim-ministrului sau în condițiile alineatului (1), îndeplinește numai funcțiile de administrare a treburilor publice, până la depunerea jurământului de către membrii noului Guvern.

2. LEGISLAȚIA INTERNĂ

Legea cu privire la Guvern

Articolul 1. Rolul Guvernului

Guvernul asigură realizarea politicii interne și externe a statului, exercită conducerea generală a administrației publice și este responsabil în fața Parlamentului.

Relațiile dintre Guvern și Președintele Republicii Moldova se reglementează de Constituția Republicii Moldova.

În exercitarea atribuțiilor, se conduce de programul său de activitate, acceptat de Parlament.

Articolul 2. Principiile de bază ale activității Guvernului

În activitatea sa Guvernul:

- 1) se călăuzește de Constituție (Legea Fundamentală a Republicii), de celelalte legi ale Republicii Moldova, de decretele Președintelui Republicii Moldova și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;
- 2) pornește de la principiile democrației, legalității și utilității sociale;
- 3) asigură colegialitatea și răspunderea personală a membrilor Guvernului în procesul elaborării, adoptării și realizării hotărârilor;
- 4) asigură exercitarea principiilor științifice de administrare, ține seama de experiența mondială în sfera construcției de stat și o aplică.

Articolul 4. Componența Guvernului și modul de formare a lui

Guvernul se formează în următoarea componență:

Prim-ministrul, prim-viceprim-ministrul, viceprim-miniștrii, miniștrii și alți membri stabiliți prin lege.

Membri ai Guvernului pot fi numai persoanele care dețin exclusiv cetățenia Republicii Moldova și au domiciliul în țară.

Președintele Republicii Moldova, după consultarea fracțiunilor parlamentare, desemnează un candidat pentru funcția de Prim-ministru.

Candidatul pentru funcția de Prim-ministru, în termen de 15 zile de la desemnare, cere votul de încredere al Parlamentului asupra programului de activitate și a întregii liste a Guvernului.

Președintele Republicii Moldova, în baza votului de încredere acordat de Parlament, numește Guvernul.

În termen de trei zile de la data numirii Guvernului, Prim-ministrul, viceprim-miniștrii, miniștrii și ceilalți membri ai Guvernului vor depune individual, în fața Președintelui Republicii Moldova, jurământul al cărui text este prevăzut la art.79 alin.(2) din Constituție.

În caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului Președintele Republicii Moldova revocă și numește, la propunerea Prim-ministrului, pe unii membri ai Guvernului.

Guvernul își exercită mandatul din ziua depunerii jurământului de către membrii lui în fața Președintelui Republicii Moldova și pînă la validarea alegerilor pentru un nou Parlament. Membrii Guvernului, numiți în funcție conform alineatului 7, după depunerea jurământului își exercită atribuțiile în același mod.

Membrii Guvernului vor depune, în condițiile legii, declarație cu privire la venituri și proprietate."

Guvernul, în cazul exprimării votului de neîncredere de către Parlament, al demisiei Prim-ministrului sau în cazul alegerilor unui nou Parlament, îndeplinește numai funcțiile de administrare a treburilor publice, pînă la depunerea jurământului de către membrii noului Guvern.

Articolul 5. Responsabilitatea Guvernului

Guvernul răspunde în fața Parlamentului pentru activitatea sa.

Guvernul cel puțin o dată pe an, ține în fața Parlamentului o dare de seamă despre activitatea sa.

Miniștrii și conducătorii altor autorități administrative centrale, în baza unei hotărîri a Parlamentului, țin în fața lui dări de seamă asupra activității lor.

Membrii Guvernului sînt obligați să răspundă la întrebările formulate de deputați referitor la activitatea Guvernului și a organelor din subordinea lui în modul stabilit.

Guvernul examinează deciziile comisiilor Parlamentului vizînd activitatea Guvernului și a organelor din subordinea lui, comunică comisiilor rezultatele examinării deciziilor sau măsurile luate pe marginea lor.

Articolul 6. Demisia Guvernului

Guvernul are dreptul să demisioneze din propria inițiativă.

Fiecare membru al Guvernului are, de asemenea, dreptul de a demisiona.

Demisionarea Prim-ministrului conduce la demisionarea Guvernului în compoziție deplină.

Cererea de demisie a Prim-ministrului și a întregii componente a Guvernului se prezintă Parlamentului, care se pronunță asupra ei.

Cererile de demisie a unor membri ai Guvernului se prezintă Prim-ministrului și se aduc la cunoștința Președintelui Republicii Moldova.

Guvernul își dă demisia în cazul în care:

- 1) Parlamentul și-a exprimat neîncrederea în Guvern conform art.106 și 106¹ din Constituție;
- 2) Prim-ministrul a demisionat sau a decedat;
- 3) a fost ales un nou Parlament (la prima lui ședință).

Articolul 7. Exprimarea votului de neîncredere Guvernului

Parlamentul, la propunerea a cel puțin o pătrime din deputați, poate exprima vot de neîncredere Guvernului.

Exprimarea neîncrederii Guvernului se hotărăște cu votul majorității deputaților.

Articolul 27. Prim-ministrul Republicii Moldova

Prim-ministrul conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, respectînd atribuțiile ce le revin;

Prim-ministrul Republicii Moldova:

- 1) prezidează ședințele Guvernului și ale Prezidiului lui;
- 2) în cazuri excepționale ia decizii în problemele conducerii Republicii Moldova în limitele competenței Guvernului și informează despre aceasta Guvernul la ședința lui ordinară;
- 3) asigură colegialitatea în activitatea Guvernului;
- 4) formează Guvernul și propune componența lui în modul stabilit;
- 5) acordă împuterniciri pentru negocierea și semnarea tratatelor internaționale ale Republicii Moldova;
- 7) prezintă spre examinare Prezidiului Guvernului sau pune în fața Președintelui Republicii Moldova chestiunea cu privire la stimularea sau aplicarea unor sancțiuni disciplinare față de membrul Guvernului;
- 8) în cazul în care unul din miniștri nu își exercită atribuțiile conform legislației, este în drept să înainteze Președintelui Republicii Moldova propunere privitor la revocarea acestui ministru;
- 9) informează Președintele Republicii Moldova în problemele deosebit de importante pentru țară.

În conformitate cu Constituția (Legea Fundamentală a Republicii Moldova), Prim-ministrul este investit și cu alte împuterniciri prevăzute prin prezenta Lege și prin alte legi ale Republicii Moldova.

În cazul în care Prim-ministrul este în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile, Președintele Republicii Moldova va desemna un alt membru al Guvernului ca Prim-ministru interimar. Interimatul încetează dacă Prim-ministrul reia activitatea în Guvern.

Articolul 27¹. Atribuțiile ministrului care îndeplinește temporar obligațiile Prim-ministrului (redacția anterioară)

Ministrul care îndeplinește temporar obligațiile Prim-ministrului are aceleași atribuții ca și Prim-ministrul, cu excepția:

- 1) adoptării hotărârii privind demisia Guvernului sau Prim-ministrului;
- 2) formării și propunerii componenței Guvernului;
- 3) înaintării propunerilor privind numirea în funcție și eliberarea din funcție a miniștrilor;

5) numirii în funcție și eliberării din funcție a conducătorilor organelor și instituțiilor din subordinea Guvernului.

III. PRETINSELE ÎNCĂLCĂRI ȘI ARGUMENTELE DE RIGOARE

1. Considerăm că prin adoptarea, la 3 mai 2013 a legilor menționate, Parlamentul a încălcat prevederile articolelor 98 și 103 din Constituția Republicii Moldova.

Reieșind din prevederile art. 98 din Constituție, anume candidatul desemnat la funcția de Prim-ministru este responsabil de întocmirea programului de guvernare și prezentarea listei Guvernului.

Primul-ministru deține o poziție deosebită în Guvern, poziție ce este determinată de modul de desemnare, de modul și consecințele încetării mandatului și de atribuțiile de care dispune. Prim-ministrul conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, astfel fiind în fruntea Guvernului îndrumă unitar, în vederea atingerii unui scop comun (realizarea programului de guvernare), având întreaga răspundere față de colectivitatea, domeniul și activitățile respective.

Candidatul desemnat pentru funcția de Prim-ministru este unica persoană autorizată să formeze lista viitorului Guvern, dar și unica persoană împuternicită să ceară Parlamentului acordarea votului de încredere pentru cele două elemente obligatorii ale investiturii și este liber să stabilească componența nominală a viitorului Guvern, desfășurând, în cazurile necesare și din proprie inițiativă, consultări.

La investitură, Parlamentul acordă vot de încredere programului de guvernare și listei miniștrilor propuși de candidatul la funcția de Prim-ministru. Parlamentul nu acordă vot de încredere fiecărui ministru în parte. Iată de ce, practic, toată responsabilitatea pentru actul guvernării o poartă primul-ministru. Nu întâmplător, demisia prim-ministrului atrage după sine și demisia întregului Guvern.

Rolul șefului executivului în conducerea Guvernului este unul de importanță deosebită, de aceea Constituția i-a acordat unele prerogative exclusive precum inițierea procedurii de revocare din funcție a miniștrilor. Fără propunerea prim-ministrului, Președintele țării nu are dreptul să efectueze remanieri guvernamentale.

Inițiativa remanierii guvernamentale poate veni în exclusivitate din partea prim-ministrului. Această regulă își are justificarea în faptul că, în conformitate cu dispozițiile art. 98 alin. (2) și art. 101 alin. (1) din Constituție, candidatul la funcția de prim-ministru cere votul de încredere al Parlamentului asupra programului de activitate și a întregii liste a Guvernului, și anume prim-ministrul este persoana care conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, or, "întregirea Guvernului este colectivă, și nu individuală, și este legată de un program de guvernare, care se raportează la un întreg, și nu la componentele lui.

Redacția anterioară a art. 27¹ din Legea Guvernului prevedea expres că ministrul care îndeplinește temporar funcțiile prim-ministrului, adică care exercita interimatul, nu avea dreptul să propună numirea sau revocarea din funcție a miniștrilor și altor conducători.

Această normă era una absolut logică din considerentele că nu acel ministru a întocmit lista Guvernului, nu el a primit vot de încredere din partea Parlamentului și evident nu poate să beneficieze de toate atribuțiile prim-ministrului.

Altfel, s-ar putea ajunge la absurd când un prim-ministru interimar care nu a primit vot de încredere ar revoca unul câte unul întreaga componentă a Guvernului, în timp ce însăși interimatul ar putea dura o perioadă mai lungă de timp.

Instituția interimatului a fost instituită cu scopul de a asigura stabilitate și continuitate în actul guvernării. Totodată, acest interimat ar trebui să se finalizeze într-un termen relativ scurt. Dacă interimatul a fost determinat de demiterea Guvernului, demisia sau decesul Primului-ministru, interimatul Primului-ministru va dura până la depunerea jurământului de către noul Guvern. Dacă instituirea interimatului Primului-ministru este consecința imposibilității în care se găsește de a-și exercita atribuțiile, interimatul va înceta în momentul reluării funcției.

Totodată, prin adoptarea acestei Legi, Parlamentul a ignorat o situație foarte importantă ce ține de statutul unui prim-ministru interimar al unui Guvern investit și prim-ministrul interimar al unui Guvern demisionat.

Pot oare fi identice astfel de situații?

Este evident că un prim-ministru interimar al unui Guvern demisionat se bucură de mai puțină legitimitate în fața Parlamentului decât un Prim-ministru interimar al Guvernului în deplinătatea funcțiilor. Prin urmare, extinderea atribuțiilor în cazul dat contravine logicii instituției de demisionare a Guvernului și a Prim-ministrului interimar al Guvernului demisionat.

Iată de ce, considerăm că acordarea unor astfel de atribuții exclusive prim-ministrului interimar reprezintă o interpretare extensivă care depășește cadrul constituțional prevăzut la art. 98 din Legea Supremă.

2. Considerăm că prin introducerea unui nou art. 7¹ în Legea cu privire la Guvern potrivit căruia s-au descris atribuțiile unui Guvern în demisie, Parlamentul a sfidat prevederile art. 103 alin. (2) din Constituție care prevede că Guvernul, în cazul exprimării votului de neîncredere de către Parlament, îndeplinește numai funcțiile de administrare a treburilor publice.

Curtea Constituțională a avut mai multe intervenții și interpretări la acest capitol explicând, la general, care sunt atribuțiile unui Guvern în demisie. În asemenea caz, principala restricție este limitarea de a înainta inițiative legislative și promovarea politicii externe.

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 48, din 1 octombrie 1999 s-a menționat că administrarea treburilor publice poate fi efectuată prin emiterea actelor juridice ce poartă un caracter general obligatoriu, în cazurile în care acestea țin de asigurarea securității interne și externe a statului, menținerea stării de legalitate, a stabilității sociale, economice și politice și evitarea efectelor fenomenelor naturale și faptelor imprevizibile care reprezintă pericol public.

Din dispozițiile Constituționale și Legea cu privire la Guvern, rezultă că, în perioada demisiei, Guvernul este limitat numai în dreptul său de asigurare a realizării politicii externe și de inițiativă legislativă, deoarece aceste domenii implică elaborarea și aprobarea unor noi programe de activitate.

În această situație Guvernul, limitat exclusiv la îndeplinirea funcțiilor de administrare a treburilor publice, emite numai acte cu caracter general obligatoriu necesare pentru conducerea generală a administrației publice.

De menționat faptul că Înalta Curte nu a dezvoltat argumentul potrivit căruia s-au echivalat noțiunile de „exercitare a conducerii generale a administrației publice” în cazul unui Guvern învestit și a unui Guvern demis.

Totodată, potrivit hotărârii Curții Constituționale nr. 16, din 20 aprilie 2000, în perioada în care Guvernul este demis, acesta poate și este obligat să prezinte Parlamentului proiectul legii bugetului pentru anul respectiv dat fiind că este unicul organ abilitat să elaboreze acest document.

Este la fel de important să atragem atenția și la înțelegerea corectă a tot ceea ce înseamnă pentru Guvern demisia sa după adoptarea unei moțiuni de cenzură și care sunt consecințele acestui act.

Prin demitere Guvernul își pierde legitimitatea obținută prin votul de învestitură primit, or, votul de neîncredere este votul prin care Parlamentul se desolidarizează de politica sau de un act al Guvernului, acesta fiind obligat să abdice.

Moțiunea de cenzură, cea mai elocventă formă de manifestare în plan juridic a controlului parlamentar asupra activității executivului, se constituie într-o instituție cu dublă natură - politică și juridică: din punct de vedere juridic, ea exprimă forma cea mai gravă de sancțiune care poate fi aplicată Guvernului de către Parlament, iar din punct de vedere politic ea dă expresie răspunderii politice a executivului în fața legislativului. Astfel, exprimarea neîncrederii Guvernului prin adoptarea unei moțiuni de cenzură este procedura prin care Parlamentul pune în cauză răspunderea politică a Guvernului printr-un blam la adresa acestuia și a activității lui.

Considerăm că concluziile Curții Constituționale pe marginea atribuțiilor unui Guvern în demisie au fost interpretate eronat și lărgite considerabil în mod abuziv.

Reieșind din atribuțiile stabilite la art. 7¹, Guvernul în exercițiu va avea astfel de atribuții precum semnarea tratatelor internaționale și inițierea proiectelor de legi. Acele specificări legale precum că aceste atribuții vin să execute o altă normă deja existentă reprezintă doar un tertip juridic care are drept scop camuflarea adevăratelor intenții de a acorda Guvernului în exercițiu unele competențe practic similare cu un Guvern în deplinătatea funcției.

Considerăm că nu poate un Guvern care a primit vot de neîncredere programului de activitate să continue să realizeze programe social-economice care reies tot din acest program de activitate.

Nu poate un Guvern în exercițiu să inițieze proiecte de legi care se prevăd în dispoziții finale ale altor legi, deoarece asta nu înseamnă că acestea vor fi niște legi de ordin tehnic. De obicei, în dispoziții finale se dau indicații de a continua pe plan legislativ acele politici și direcții de activitate ale Guvernului care reies din programul de activitate, ce presupune continuarea realizării acestui program.

Aceiași situație o regăsim și la semnarea tratatelor internaționale. Motivarea descrisă în lege nu suferă nici o critică. Sub o astfel de motivare generală un Guvern în exercițiu ar putea semna zeci de acorduri internaționale, fapt care contravine noțiunii de administrare a treburilor publice.

Se creează impresia că legiuitorul instituie pentru un Guvern în demisie unele condiții de activitate pe un termen lung, fapt inadmisibil. Orice interimat trebuie să dureze o perioadă scurtă de timp până la investirea noului Guvern și să nu creeze condiții în care un Guvern în demisie are practic aceleași atribuții ca și un Guvern funcțional.

Practica aplicării normelor Constituționale în țările democratice confirmă abordarea constantă și preponderentă prin care Guvernul demis poate exercita doar o parte din funcțiile de care dispune un Guvern investit cu încrederea Parlamentului. Un Guvern în demisie nu mai guvernează, ci doar administrează afacerile interne. Acesta nu poate iniția noi proiecte.

Astfel, considerăm că acordarea unui Guvern în demisie a unor atribuții suplimentare contravine art. 103 alin. (2) din Legea Supremă.

IV. CERINȚELE SESIZĂRII

În temeiul celor expuse mai sus, în baza articolului 135, alineatul (1), litera a) din Constituția Republicii Moldova, a articolul 4, alineatul (1), litera a) și art. 25¹ al Legii cu privire la Curtea Constituțională, și a articolului 4, alineatul (1), litera a) și art. 7¹ al Codului jurisdicției constituționale, solicităm Curții Constituționale a Republicii Moldova următoarele:

1. Primirea și examinarea de urgență a prezentei sesizări;
2. Suspendarea acțiunii Legii nr. 110, din 3 mai 2013 pentru modificarea articolului 27¹ din Legea nr. 64-XII din 31 mai 1990 cu privire la Guvern.
3. Suspendarea acțiunii Legii nr. 107, din 3 mai 2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 64-XII din 31 mai 1990 cu privire la Guvern.
4. Exercitarea controlului constituționalității Legii nr. 110 din 3 mai 2013 pentru modificarea articolului 27¹ din Legea nr. 64-XII din 31 mai 1990 cu privire la Guvern în sensul acordării atribuțiilor suplimentare de:
 - înaintare a propunerilor privind numirea în funcție și eliberarea din funcție a miniștrilor;

- numire în funcție și eliberare din funcție a conducătorilor organelor și instituțiilor din subordinea Guvernului.

5. Exercițarea controlului constituționalității Legii nr. 107 din 3 mai 2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 64-XII din 31 mai 1990 cu privire la Guvern, în mod special referitor la:

- realizarea programelor de dezvoltare economică și socială a țării;
- propunerea Parlamentului inițiative legislative pentru realizarea obligațiilor ce rezultă din conținutul legilor și dispozițiilor finale ale acestora;
- semnarea acordurilor internaționale etc.